

jezik u urede i škole. Te iste godine uzvišen je Jelačić na grofovsku čast, ali njegov položaj bivao je sve teži, jer nije mogao ispuniti obećanja, koja je dao hrvatskom narodu. Počeo je poboljšavati i 26. V. 1859. zauvijek je zaklopio svoje oči. Grofovski naslov prešao je na braću mu Gjuru i Antuna.

Uspomena na Jelačića ostat će vječno živa hrvatskom narodu, a njegovo ime spominjat će se uz Zrinjskog i Frankopana kao najslavnije u hrvatskoj povijesti.

Grof Gjuro Jelačić Buzinski mlađi brat banov rodio se 25. V. 1805. u Zagrebu. Služio je u Krajini i 1848. g. postao je pukovnikom prve banske regimente u Glini. Proslavio se u ratovima 1848. i 1849. u Italiji. God. 1861. postao je potkapetanom kraljevine Hrvatske i svojim patriotskim govorom na hrvatskom saboru u kojem je izjavio da bi volio gledati svoju domovinu pod turskim jarmom, nego pod Austrijom, navukao je na se neprijateljstvo Beča i smjesta je bio umirovljen. Povukao se na svoje dobro Nove Dvore i bavio se gospodarstvom, te je izabran pretsjednikom Hrv. gosp. društva. Umro je u starosti od 97 godina preživivši svoja dva sina Juricu i Marka. Njegove kćeri Vera i Anka ostavile su svoje imanje kao zakladu Matici Hrvatskoj.

Grof Antun Jelačić, najmlađi brat banov, konjički oficir, istaknuo se u ratovima 1848.—1849., a umro je kao podmaršal u Grazu 1875. g. Njegove dvije kćeri Olga i Vanja posljednji su potomci slavnog roda grofova Jelačića. (MA.).